

Pamati un galvenie argumenti

Aughinish atbalstītājiem 1970. gadā tika dots solījums attiecībā uz atbrīvojumu no muitas nodokļiem degvielas eļļai, kas paredzēta izmantošanai alumīnija oksīda ražošanā tajā laikā piedāvātajā rūpnīcā Šenonā, Īrijā. 1983. gadā *Aughinish* savu darbību uzsāka rūpnīca un Īrijas iestādes paziņoja Komisijai, ka tās paredz pildīt solījumus attiecībā uz atbrīvojumu no akcīzes nodokļa. Prasītāja apgalvo, ka atbrīvojums tika atļauts saskaņā ar turpmākajiem Padomes lēmumiem⁽¹⁾. 2000. gadā Komisija izvirzīja jautājumu par valsts atbalstu, kā rezultātā tika uzsākta formāla izmeklēšana un, visbeidzot, tika pieņemts apstrīdētais lēmums.

Lai pamatotu savu prasības pieteikumu, prasītāja apgalvo, ka Komisija pieļāva kļūdu tiesību jautājumā, secinot, ka attiecīgais atbalsts ir jauns atbalsts, nevis pastāvošs atbalsts.

Prasītāja apgalvo, ka, pat ja atbalsts būtu jauns atbalsts un par to bija jāpaziņo, kad tas tika piešķirts 1983. gadā, Komisija atzīst, ka par šo atbalstu tika paziņots šajā laikā. Tā kā Komisija nepieņēma nekādu lēmumu pašas noteiktajos termiņos, tā rezultātā attiecīgais atbalsts kļuva par pastāvošu atbalstu. Pakārtoti, Komisija izturējās pret šo atbalstu kā pret pastāvošu atbalstu visā attiecīgajā laikā, un viennozīmīgais apgalvojums, ko Komisija pauda 1992. gadā, apstiprina, ka tas tā bija.

Turklāt atbilstoši 15. pantam kontekstā ar Regulas 659/1999⁽²⁾ 1. panta b) punkta (iv) daļu, tā kā atbalsts ir pastāvējis vairāk nekā desmit gadus un tajā noteiktais noilguma termiņš ir izbeidzies, atbalsts ir kļuvis par pastāvošu atbalstu un tādējādi Komisija realizētās procedūras saistībā ar pārraudzību ir kļūdainas.

Saistībā ar savu pirmo pamatu prasītāja arī apgalvo, ka atbalsts bija priekšmets juridiski saistošiem solījumiem, kurus izteica Īrijas iestādes pirms iestāšanās 1973. gadā. Prasītāja apgalvo, ka tikai tādēļ atbalsts bija jāuzskata par pastāvošu atbalstu.

Ar papildprasījumu prasītāja pagalvo, ka lēmums pārkāpj tiesiskās drošības principu apstākļos, kuros tas nonāk pretrunā ar vienbalsīgu Padomes lēmumu, kas tika pieņemts, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu. Šis lēmums ir arī tiešā pretrunā Direktīvai 92/81/EEK⁽³⁾ par minerāleļļu akcīzes nodokļu likmju tuvināšanu, kas uzlika par pienākumu Komisijai iesniegt priekšlikumu attiecībā par konkurences kropļojumiem vai nesaderību ar kopējo tirgu, lai saņemtu Padomes vienbalsīgu piekrišanu.

Turklāt Komisija ir iespējams pārkāpusi, vismaz ciktāl tiek skarts atbalsta saņēmējs, tiesiskās palāvības principu apstākļos, kuros Padome bija skaidri atbalstījusi atkāpi līdz 2006. gada 31. decembrim.

Visbeidzot prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi būtisku tiesību normu un ir nepareizi izmantojusi savas pilnvaras

sakarā ar tās rīcību, tostarp tās kavēšanos pieņemt apstrīdēto lēmumu, ņemot vērā jo īpaši faktu, kas tas bija pirmais paziņotais attiecīgais atbalsts 1983. gadā. Papildus tam Komisija neievēroja procesu, kas ir noteikts Direktīvā 92/81/EEK, un veica publiskus paziņojumus par attiecīgā atbalsta saderīgumu. Tādējādi, ievērojot tās darbības, Komisijai ir liegts lūgt atbalsta atgūšanu jebkuros apstākļos.

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 19. oktobra lēmums (92/510/EEK), ar kuru dalībvalstīm tiek atļauts turpināt piemērot attiecībā uz noteiktām minerāleļļām, kad tās tiek izmantotas noteiktiem nolūkiem, samazinātas akcīzes nodokļu likmes vai atbrīvojumu no akcīzes nodokļa, saskaņā ar procesu, kas noteikts Direktīvas 92/81/EEK 8. panta 4. punktā (OV L 316, 16. lpp.) un turpmākajiem lēmumiem.

⁽²⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.)

⁽³⁾ Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvas 92/81/EEK par minerāleļļu akcīzes nodokļu struktūras harmonizāciju (OV L 316, 12. lpp.)

Prasība, kas celta 2006. gada 21. februārī — UPM-Kymmene pret Komisiju

(Lieta T-53/06)

(2006/C 86/80)

viesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: UPM-Kymmene (Helsinki, Somija) (pārstāvji — B. Amory, E. Friedel, F. Bimont, lawyers)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt lēmumu daļā, ar kuru tiek atzīts, ka *Rosenlew Saint Frères Emballage* piedalījās *Valveplast* Eiropas līmeņa sanāsmēs no 1994. gada 18. jūlija līdz 1999. gada 31. janvārim un ka viens nepārtraukts pārkāpums tika izdarīts, pamatojoties uz *Rosenlew Saint Frères Emballage* īslaicīgo piedalīšanos *Valveplast* sanāsmēs (no 1997. gada 21. novembra līdz 1998. gada 26. novembrim) un sadarbību Francijas sanāsmēs par vaļējiem maisiem;

- lemt par prasītājam ar lēmumu uzlikt soda naudas apmēra samazināšanu;
- piespriest Komisijai atmaksāt prasītājam soda naudas daļu, kas tika nepamatoti samaksāta, ieskaitot procentus, sākot no soda naudas samaksāšanas datuma līdz pilnīgai atmaksai;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz Tiesu daļēji atcelt Komisijas 2005. gada 30. novembra Lēmumu C(2005) 4634 *final* lietā COMP/F/38.354 — *Industrial bags*. Prasītāja neapstrīd konstatēto faktu atbilstību materiālajiem apstākļiem, bet apgalvo, ka lēmumā ir pieļautas dažādas kļūdas faktu vērtējumā par prasītājas meitas sabiedrību *Rosenlew Saint Frères Emballage* un tās lomu karteļa darbībā, un tā prasa samazināt soda naudas apmēru, apgalvojot, ka tas ir nepamatots un nesamērīgs.

Pamatojot savu prasību, prasītāja apgalvo, ka, piemērojot EKL 81. panta 1. punktu, ir pieļautas faktu kļūdas. Prasītāja norāda, ka lēmums nav spēkā, jo trūkst pierādījumu par vienu un nepārtrauktu pārkāpumu, ko būtu izdarījis *Rosenlew Saint Frères Emballage*. Otrkārt, prasītāja norāda, ka Komisija nepareizi novērtēja pārkāpuma ilgumu. Atbilstoši prasītājas apgalvojumam Komisija nav pierādījusi, ka *Rosenlew Saint Frères Emballage* ir piedalījies karteļa darbības bloka maisu nozarē un *Valveplast* Eiropas līmeņa sanāksmēs pēc 2004. gada 20. decembra. Turklāt prasītāja norāda, ka nav pietiekamu pierādījumu par *Rosenlew Saint Frères Emballage* dalību Francijas grupas sanāksmēs par vaļējiem maisiem līdz 1999. gada 31. janvārim.

Prasītāja turklāt norāda, ka ir pārkāpti tādi vispārējie principi kā samērīguma, vienlīdzīgas attieksmes un taisnīguma principi, kā arī pieļautas kļūdas vērtējumā, nosakot soda naudu.

Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārsniegusi Regulas 1/2003 23. panta 2. punktā paredzētās diskrecionārās varas robežas, nosakot tādu sākotnējo soda naudas apmēru, kas nav samērīgs ar izdarītā pārkāpuma smagumu. Šajā sakarā prasītāja apstrīd preventīvā koeficienta "2" piemērošanu un apgalvo, ka kopējā karteļa rūpniecisko maisu tirgus daļa 1996. gadā nav piemērots pamats soda naudas pamatsummas aprēķināšanai.

Otrkārt, prasītāja norāda, ka Komisija ir kļūdaini novērtējusi *Rosenlew Saint Frères Emballage* dalības ilgumu karteļa darbības.

Treškārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija nav pienācīgi novērtējusi faktu, ka prasītāja tika uzskatīta par atbildīgu tikai kā mātes sabiedrība, un, šādi rīkojoties, Komisija ir pārkāpusi taisnīguma principu.

Ceturtkārt, prasītāja norāda, ka Komisija nav ņēmusi vērā noteiktus vainu mīkstinošus apstākļus un nepareizi piedēvēja recidīvismu kā vainu pastiprinošu apstākli.

Visbeidzot, runājot par galīgo soda naudas apmēru, prasītāja, ņemot vērā karteļa ierobežoto iedarbību uz konkurenci un tā ģeogrāfisko apmēru, apstrīd to, ka Komisija ir karteli raksturojusi kā ļoti nopietnu konkurences noteikumu pārkāpumu.

Prasītāja arī apgalvo, ka ir pārkāptas tiesības uz aizstāvību, jo administratīvās procedūras laikā tai netika dota pieeja noteiktiem būtiskiem pierādījumiem, uz kuriem balstījās Komisija, lai pierādītu *Rosenlew Saint Frères Emballage* izdarītā pārkāpuma ilgumu un apjomu.

Prasība, kas celta 2006. gada 23. februārī — *Low & Bonar* un *Bonar Technical Fabrics* pret Komisiju

(Lieta T-59/06)

(2006/C 86/81)

tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Low & Bonar plc* (Dundee, Apvienotā Karaliste) un *Bonar Technical Fabrics NV* (Zelee, Beļģija) (pārstāvji — L. Garzaniti, jurists, M. O'Regan, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas 2005. gada 30. novembra apstrīdēto lēmumu Nr. C(2005)4634 lietā COMP/F/38.354 — Rūpnieciskie maisi — daļā, kas attiecas uz prasītājiem; vai